

BÁTASZÉK ÉS SÁRKÖZ

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI, TANÜGYI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:
 Egész ávre . . . 8 K.
 Fél " . . . 4 " >
 Negyed " . . . 2 " >
 Egyes szám 16 fill.

Megjelen minden vasárnap.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: **Bátaszéken, Király-ut.**

Szerkesztik és kiadják:
Joó Károly. Szélig Gáspár.

Hirdetési ár:
 Egész oldal . . . 20 K.
 Fél " . . . 10 " >
 Negyed " . . . 5 " >
 Nyílttérnek sora 30 fill.
 Hirdetések a nyomdában
 is fölvetetnek.
 Kéziratok vissza nem
 adatnak.

Halottak napján.

És élet pezsdül a holtak zajtalan birodalmában és megelevenül a csendes temető-kert, a borongó emlékezés e szomorú napján. Bus emberek csüggedt léptekkel, sápadt arccal és könnyező szemekkel járnak-kelnek a néma hantok, nesztelen sirok között.

E nap kizárólag a halottaké, a kik kedvesek, drágák és szentek előttünk. Elzarándokolunk sivár országukba, felkeressük hangtalan magányukban s koszorúkkal borítjuk rideg hantjaikat s meggyújtjuk lelki üdveikért a mécesest . . .

Ott térdelünk a csupasz rögön, szereteteink sirnyoszolyái mellett, bocsánatukért esdekelve, a miért tán életükben megbántottuk őket; ott térdelünk a süppedő sir fölött, igaz könnyeket ontva, áhítatos fohászban könyörögve az Urhoz, hogy nyújtson enyhületet, vigaszt, adjon gyógyító irt, malasztot.

Mily beláthatatlanul nagy választó fal áll az örök pihenők nyugalmas világa és az élők lármás birodalma között. Künn az élet forgatagában mily gyarlók, kapzsiak, hálátlanok és önzők az emberek.

Be más a halottak nesztelen országa: A néma temető a hamisítatlan egyenlőség, a valódi demokrácia végtelen birodalma. Az egyedüli hely, hol megsemmisül, elenyész meg anynyi baj bánat és keserűség, hol az

emberi gyengeségek, kicsinyességek gyűlölködés, kufárkodás, irigység és álszenteskedés a semmiségbe vesznek, hol a leggyámoltalább, legszegényebb ember egyenrangú a leggazdagabb, legtekintélyesebb urral.

Az örök pihenők egyszerű birodalmában láthatjuk, érezhetjük, hogy minő kicsiny az ember és minő nagy az Isten. Csupa fájó, tépő, bus gondolat forr az agyban, merő bánatot facsaró, marcangoló érzés dul a szivben. szüntelenül, mint egy lidérenyomásként, előttünk lebeg sorsunk vigasztalan jövője, a nagy vég, hol meg kell állanunk . . . . . Érezzük végig borzongani testünkön, lelkünkön az elmulás leheletét, suhogó szelét . . . . és egyre emlékezünk az elmulásra, életünk méla akkordjára, a halálra . . . . .

Bár a boldogságból, örömből nem is egyformán jut ki részünk: a bánat, a fájdalom, a szomorúság összehoz, együvé kapcsol bennünket. A buban, gyászban nincs külömbiség közöttünk, lett legyünk bár földhöz ragadt koldusok, avagy fényes paloták hatalmas urai. A halál nem ismer rangot, polcot, osztályt és fokozatot. Egyképen bánik velünk, irgalmatlanul, kérlelhetetlenül.

Szereteteink hantjai mellett tanuljunk Istent félni és embert becsülni. Az Urba vetett szilárd hit és bizalom, a felebarátok iránti nagy szeretet edzi a szivünket, acélozza a lelkünket. Szünjön meg az örökös ádáz

A kellemetlen vigécek kizárásával teljesen ingyen bármely sorsjegyet résztulfizetésre t. olvasóinknak megszerez a kiadóhivatal. 2 részlet lefizetése esetén már a f. hó 25-ki huzáson részt lehet venni. Bővebbet a kiadóhivatal.

tusa elkeseredett háboruskodás, a mit egymás ellen folytatunk a betévő falatért. Legyen vége a testvérharcnak, kenyéririgységnek. A határt nem ismerő egoizmus, az egymás ellen való áskálódás helyébe lépjen az irgalom, a könyörületesség, az önbálványozás, kajánkodás nyomába térjen a szánalom, a humanizmus. Legyünk egyenesek, nyitlak és őszinték. Tiszteljük és szeressük egymást és ezt tartsuk be a nap-nap utáni életben s ne csak akkor kezdjen ez nézetünkkel lenni, mikor egyazon fájdalom egyazon bánat, egyazon érzés hoz össze bennünket. Maradjunk mindenha a mellett, hogy felebarátainkat tisztelni, szeretni és becsülni kell, mert a földi életünk nem nyulik a végtelenségbe, a halál bennünket is megállit utunkban.

Féljük Istent és szeressük embertársainkat, akkor majd megnyugszunk az elmulás szomorú gondolatában is akkor majd vigaszt találunk az isteni ígében, hogy:

Föltámadunk!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Községi közgyűlés.** Bátaszék község képviselőtestülete 1903. évi október hó 25-én

rendkívüli közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1. A községi földek és a felsőbolthelyiség újabb bérbeadásának jóváhagyása. 2. Fischer Adolf illetőségi ügye. 3. A mitterwegi földre tett utóajánlata Liebhauser János és társainak. 4. Biszkup Károly segély iránti kérvénye. 5. Guzman Gáspár 800 K. szegénypénztári kölcsön iránti kérvénye. 6. Pápay Géza felebbezését elutasító közig. bizottsági határozat közlése. 7. Elöljárói jelentés a község nyugati részén a közös legelő területén létesíteni szándékolt utcához szükséges terület átengedése tárgyában tartott közbirtokossági közgyűlésről. 1. Jóváhagyatott. 2. Elutasított. 3. Gehring Tamás ajánlata fogadtatott el 4. 20 K. segélyben részesített. 5. Megszavaztatott. 6. Tudomásul vétetett. 7. Tudomásul vétetett és november hó 29-ére újabb közbirtokossági közgyűlés tartása határozottatott.

— **Vármegyei közgyűlés.** Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 24-én tartotta meg őszi rendes közgyűlését, melyen Gróf Széchenyi Sándor főispán elnökölt. A közgyűlés első pontja az 1%-os pótdó kivetésére vonatkozó javaslat volt, melyet 153 szavazattal 7 szavazat ellenében elfogadott. Az üresedésben levő árvaszéki ülnöki állásra Pécsi János árvaszéki jegyzőt, ennek helyébe pedig

TÁRCZA.

M e s e.

»Arany-szőke haju, ég-kék szemü leány,
Mond, miért tekintesz oly hidegen reám?
Miért e guny-mosoly bibor ajakidon
Valahányszor karcsu termeted' láthatom?
És köszöntésimet, szép ismeretlenem,
Mond, miért viszonzod olyan közömbösen?
Pedig látod, tudod, hogy nagyon szeretlek:
Szivedért od' adnám cserébe szívemet.
Ábrándos álmimban tündérként látlak én
Mosolygni biztatón olykor-olykor felém;
Érezem, kis kezed kezemben megpihen,
És boldognak vélem boldogtalan szívem . . .
Ajkad ajkamhoz ér, és elcsattan a csók . . .
Felriadok s látom, csak álom, ábránd volt.
Ó mond. ó szólj leány, mért oly kemény szived,
Mint zordon tél fagya, oly hideg, oly hideg? . . .
Igy szóla az ifju
S szeméből köny fakadt,

És rá a szöke lány
Ilyen szókat hallat:

»Szemed e könyűje vala szívem kulcsa,
Felzárni kívüled még senki nem tudta.
Tekints rejtekébe — pirulva szól a lány —
És ejts' egy-két könyűt az árva bánatán . . .
Igen, csalatkozék, mint anyi hü kebel;
Hittem s szerettem őt, mégis elhagyott, el . . .
Im halld, elmesélem az egyszerű mesét:
Miként hagyta árván az ifju kedvesét.»

S a kerti japadkán,
Az ifju oldalán
Szomorú meséjét
Igy mondá el a lány:

»Régen történt, régen . . . — az idő hogy rohan! —
Ő vágyteli ifju, én pajkos lány voltam.
Kunyhónk előtt ülénk boldogan, ő meg én,
Ábrándokat szöve holdvilágos estén.
Ezer fényes csillag rayyogott az égen,
Mint apró gyémántok tündökölve szépen.
Bujdosó szellepek lágyan fujdogálva,

Véges János zalaegerszegi másodjegyző lett megválasztva. A közig. bizottságba beválasztottak Bernrider József, Jeszenszky Andor, Percel Dezső, és Lajos, és Tóth Ödön, Percel Béla, bonyhádi főbirónak végkielégítés címén 3000 koronát szavaztak meg. (Hogy rászolgált-e, nem tudjuk.) Boda Vilmos orsz. képviselő által a viztatartott harmadéves katonák érdekében tett indítványát mellőzte a törvényhatóság Szeged város és Hevesvármegyének átiratát egyszerűen tudomásul vették.

— **Esküvő.** Vagner Andor szekszárdi törv. aljegyző f. hó 28-án tartotta esküvőjét Eichardt Bella urhölgygyel, Eichardt József helybeli kereskedő bájos leányával.

— **Tanítónő választás.** Sárközy Etel okl. polg. iskolai volt helybeli népiskolai tanítónőt a zombai róm. kath. népiskolához tanítónővé választották.

— **Szekszárd új állomás épülete.** Mint a „T. K.” írja, Szekszárd új állomási épületet kap. Erre egyéb megjegyzésünk nincs, mint, hogy bizony ráfér.

— **Hitközségi tanácsülés.** A bataszéki katolikus hitközségi tanács október hó 18-án Holndonner Ferenc prépost-plébános elnöklete mellett ülést tartott, melyen Jóó Károly hitközségi tanácsos napirend előtt felszólal Janosits Károly a világi elnökségről való lamondása tárgyában, melyet a hitközségi tanács véglegesen tudomásul nem vett, mivel Janosits Károlyt továbbra is világi elnökének szeretné tudni. A tanács a felszólalásra újlag, egyhangulag fenti óhaját fejezte ki és hogy Janosits Károly a tanácsnak a kivánságáról értesítsék, miszerint a közbizalom

e megnyilatkozását szívesen fogadni s világi elnökválasztását továbbra is megtartani kegyeskedjék. A jegyzőkönyv hitelesítése után a tanács elhatározza, hogy a hitközség tulajdonát képező, a régi templom egy részének lebontásánál megmaradt téglákból ideiglenes átjárót készített a plebánia s a templom főajtó kiágazólag a sekrestye között. A tanács a régi templom belfel-szereléséről a következőképpen határozott. Az egyházi elnök hívja föl Kövesd és Lajvér fiókközseget, van-e belőle valamire szükségök, s ez nekik ajándékoztassék. A régi zászlók az u. n. Mária-kápolnába vitessenek, a jók s használhatók az új templomba hozattassanak, de semmikép sem a főtemplomba, mi a templom nagyszerűsége által gyakorolt őszhatást, jó benyomást nagy mértékben lerontaná. Elhatározta továbbá a tanács, hogy a többi tárgyak eladassanak. Elnök előterjeszti Blaskovits műfestő kérvényét, ki a templomban végzett munkatöbbletért 1000 korona felüldijazást kér. A kérvény tanulmányozás végett egy Janosits Károly, Rohr János és Gehring Tamás tanácsosokból kiküldött bizottságnak kiadatni határozatott. Szélig Gáspár tanácsos indítványára elfogadja a tanács, hogy a politikai község fölkeressék, miszerint dobszóval adja tudtára a községnek, hogy a templom bejáratát és a falak mélyedéseit gyülekezés, beszélgetés vagy éppen nem illő célokra ne használja. Továbbá, hogy szíveskedjék a pásztoroknak elrendelni, hogy istentisztelet ideje alatt a templom körül ne kürtöljenek. Ugyancsak Szélig Gáspár és mások indítványára elhatározta a tanács hogy a községi elöljáróság és a hitközségi tanács padjaira a padokkal egyenlő hosszú posztó szerzetes-

Rá-rászálldogáltak az alvó rózsára;
Felriadt a rózsa s csókra nyujtá ajkát,
Megcsókolák s ujra álomba ringaták.
Illatozó ákác lombos tetejébe
Vala rakva gonddal madár picziny fészke:
Néma ajkkal üle az ajtónyílásba,
Őrizve gyermekit a dalos madárka.
Felettünk s körülünk minden csendben pihent;
Merre szemem nézett, mindenütt csend, mély
[csend . . .

Azt a nyári estét sohse' felejttem el:
Elhagyott azóta vagyok bus szívemmel.
Távoznia kellett messze, messze tájra:
Idegenbe üzte, csalogatta vágya.
'Nyujtsd kezed' — így szóla s köny csillogott
[szemén —

'Vágyamat követve, messzire megyek én.
Bármí szép a falu, bármí szent magánya:
El innen, el innen, ki a nagy világba!
Ne sirj, édes, ne sirj, vissza jövök hozzád.
— S ajkamra lehelte forró bucsu-csókját. —
'Ha majdan fejemen nem hervadó babér,

Meglásd, hű kedvesed faludba visszatér,
Mert szeret, egyedül téged szeret . . . forrón . . .
— S ajkára leheltem forró bucsu-csókom —
Elmult a nyár, ősz, tél és jött a kikelet,
Virággal hintve be a mezőt, ligetet.
A virág elhervadt s disztelen lőn újra
A kert, mező, liget, hol tarkán virula,
Igyen telt el sok év, sok hosszú esztendő,
De vissza már nem tért a hűtlen szerető.
Feledni vágytam őt, de szívem nem tudá,
És elhagyva anyám, indultam őhózzá.

Nem lelém fel sehol . . .
Zokogva szól a lány,
És sirt az ifju is
A kerti fapadkán.

»De fel leléd!« — kiált s hosszan felsóhajtott —
»Kit olyan rég keressz, az ifju én vagyok;
Nem ismersz? Nem ismersz? . . . Nézz reám,
[angyalom!
Visszatérek hozzád, esküszöm fogadom . . .
Nézz reám . . . bocsáss meg, megbűnhődtem
[érte . . .

sék be, hogy vasárnapokon, ünnepeken és megfelelő alkalmakkor padjaik ezekkel befödessenek; hogy 500 magyar és 500 német szövegű templomi-rend nyomattassék s azok a padokra helyeztessenek, s a nép között kiosztassanak, hogy a templom főkapujára egy hirdetési keret készítettessék, minden ajtóhoz lábtörők alkalmaztassanak, s az egész templom elmulaszthatatlan közegészségi szempontból szőnyeggel boritassék be, s végül, hogy a szélfogók ajtóira légnomatu zárók alkalmaztassanak, melyeknek beszerzését Szélig Gáspár tanácsstag vállalja el.

— **Hangverseny.** Mult vasárnap Wilikoff Keresztély orosz fuvolaművész, a szentpéterváradai és a budapesti operaház volt első szólistája Müller József-féle zenekar vonós-négyese mellett hangversenyzett a „Polgári Kaszinóban“. A hangversenyen szép számú hallgatóság volt jelen. A műsor első pontja Káldi Rákóczi-egyvelege volt. A kiváló fuvola-művész briliáns játéka elbájolta, magával ragadta a hallgatóságot. Páratlan virtouzitással, gracióz előadással játszta el a művész Boceaciót, Velencei Karnevált s szédítő technikáját különösen bámulta a közönség, mikor magyar népdalok előadásába fogott. Finom árnyalattal, különféle variációkkal játszta a szebbnél-szebb dallamu magyar dalokat, melyeknél általános tetszést s óriási tapsvihart aratott. Az egyes zenei számok közt Kőmivesi Imre kiérdemesült színész kómikus mulatatta mókáival a közönséget.

— **Országos vásár.** A folyó hó 25-én Bátaszéken megtartott országos vásár, leszámítva a zöldséges vásárt, miután hasított körmű állatok felhajtása a Tolnán fellépett ragadós száj- és körömfájás és a községünkben uralkodó sertésvész miatt tiltva volt, az elképzelhető leglányháb forgalom mellett folyt le. A felvezetett lovak közül is összesen csak 56 da-

rabot adtak el. Mint értesülünk illetékes helyen már lépések tétettek pótvásár tartása iránt, ami valóban kívánatos és a közlakosság érdekében álló volna.

— **Elhunyt községi képviselő** Élte delén, 42 éves korában májrákban halt meg Schanzenbacher György bátaszéki őstermelő, közs. képviselő. Temetése f. hó 30-án ment végbe. Schanzenbacher György, mint ember a szorgalomnak és munkásságnak volt mintaképe, mint közs. képviselő mindig az egyenes uton járt, s magát senki által befolyásolni nem engedte. Elhalálózásával az ötödik választókerület új képviselőt választ, mivel e kerületnek póttagja is a képviselőtestület rendes tagjai sorába lépett.

— **Megtámadták a községi bírót.** Szintén vásárkor történt s ugyancsak sárköziek a tett hősei. Döme János alsó nyéki lakos egy decsi elüljáró barátjával vásárkor este olyan patáliát csaptak a városház előtt, hogy az ott elmenő Tafner János községi bíró kénytelen volt ökelméket figyelmeztetni, hogy nem Nyéken, hanem Bátaszéken vannak. A hősök azonban, kik alaposan beszédtek a jóból, hallani sem akartak arról, hogy nekik valaki parancsoljon, mikor ők sárköziek, még pedig a javából valók. Már-már a bicskához akartak folyamodni, midőn az előfogatos felesége előhívta a rendőröket, akik aztán amugy magyarosan elbántak a híres legényekkel. Csak a nyéki bíró közbenjárásával szabadultak ki a dutyiból, melybe aligha kíváncznak még egyszer vissza az életben.

— **Elvesztett holmi.** Mutávesits István helybeli szegény napszámos ács-inas fia a bátaszék-szekszárdi országuton elvesztette batyuját, melyben többek közt egy pár vadonat új csizma is volt. Ez uton is kéri a holmi becsületes megtalálóját, szíveskedjék azt neki átadni.

Nem vágyódom többé hirre, dicsőségre.
Nem fejemre termett a babér, borostyán;
Az irigy szerencse sohse' mosolygott rám . . .
Szálltam néha-néha magasan, sas módra,
De lezuhantam, buktam csakhamar a porba . . .
Szárnyam gyenge, érzem s az ég magas nagyon,
Oda fel nem érek e nyesett szárnyakon.
S mit ér a dicsőség, hir, babér, borostyán,
Ha nem ékeskedik a költő homlokán?
S valjon költő-e az, kit a Muzsa kerül,
S egy ábrándnak élve, tévelyeg egyedül? . . .
Bohó ifju valék. Hő vágyam elragadt,
Növesztve lelkemnek villámgyors szárnyakat.
S szálltam büszkén, fennen a felhőkhöz közel,
Hol a csalogató hir, dicsőség székel;
De jött egy szél roham s a porba lesodort . . .
Megismerém itt a küzdést, gondot, nyomort . . ."

Némán, könyhullatva,
Az ifju és a lány,

Soká ülének még
A kerti fapadkán.

»Nyujtsd kezéd, jer édes« — az ifju szól újra,
»Honnan utra keltünk, vissza a faluba.
Nyujtsd kezéd, jer édes, — szétfoszlott az ábránd —
Alacsony kunyhónkban anyád, anyám vár ránk . . .
Nyujtsd kezéd, jer édes« jer kedves angyalom:
Ott boldogok leszünk mi még nagyon, nagyon . . .
Kezét az ifju erős kézbe tevő
S boldogan menének a kis kunyhó felé.
Elérték a falut, a kunyhót, a régít
És nagy boldogságban éltek benne végig.
Mondjam-e? Ne mondjam? . . .
Tudja titkom' a nép:
A szőke lányka te,
Az ifju én valék.

May. R.

— **Jönnek a színészek.** Azonban nincs mit fél-nünk, nem Halász Dániel jön, akivel közönségünk torkig van, akit testestől-lelkestől megunt, az egyszer egy teljesen idegen szintársulat igazgatója: Kiss Ferenc kopogtat városunk kapuján, kit bizalommal fogadhatunk, mert előleges jelentéséből azt véljük kiolvasni, hogy programjával, jól szervezett társulatával városunk műpártoló közönségének igényeit kielégíti. Véljük csak, mert már sokszor, nagyon sokszor becsapódtunk, s csudálatos, hogy majdnem két évtizeden át mindig az a szerencsétlen Halász Dani csapott be bennünket rútol, csunyául. Eljött minden alkalommal két hosszú kocsival megrakottan. Az ember azt hitte, hogy valamely jobbsorsra érdemes divatárus úti föl sátorfáiát a faluban, mivel a két hosszú koci rogyásig csupa skatulyával volt megrakva. Heteken át itt dängubált s a közönséget csak a részvét, a sajnálkozás terelte a színházba, Itt lóbzselt a nyakunkon nem egyszer két hónapon át s a vége a muzsikaszónak mindig az volt, hogy közadakozás útján kellett ökelmeket tovább szállítani. Ideje már, hogy egy tisztességes, jól szervezett társulat jöjjön városunkba, s ha már áldozni kell Thália oltárára, hát legyen is ok, hogy miért. Kiss Ferenc színigazgató, ki társulatával jelenleg Tolnán tartózkodik a következő színházi jelentést adta le szerkesztőségünkben: Előleges Színházi Jelentés! Van szerencsém e város és vidéke közönségét értesíteni, miszerint jól szervezett 12 tagból álló szintársulatommal becses körükbe érkezem és előadásaimat legközelebb megkezdem. Társulatom a vidéki színészet elsőrendű erőiből van összeállítva és a legujabban megjelent szindarabok kerülnek színre, u. m, Doktor ur. Képvisező ur. Páholy, Primadonna. Szabinnők elrablása. Obrenovits Sándor. Dolovai. Monna Vanna. Hóféhérke. Deborah. Kurucz feja Dávid. Vörös Talár. Éjjeli menedékhely. Mária bátyja. Régi szerető. Pók. Leszámolás. Asszony verve jó. Nebántsvirág. Lili és más újdonságok. A fentebb felsorolt szindarabokból kellően biztosítom e város és vidéke műpártoló közönségét, hogy egy jól szervezett vidéki szintársulatot kapnak. E végből bátorkodom felhívni a műpártoló közönséget, miután társulatom existenciáját a bérlet biztosítja, miért is 10 válogatott előadásra a bérletet aláírni kegyeskedjen. Egy bérlet ára válogatott 10 előadásra 10 korona. A bérletet csak az első bemutató előadás után fogom kérni aláírni, hogy meggyőződjék a színház látogató közönség úgy az előadásról, mint társulatomról. Az első bemutató előadásul színre kerül itt először: A doktor ur. A vigszínház legujabb vigsjátéka. A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve maradtam tisztelettel: Kiss Ferenc, igazgató.

— **Lopás.** Debreceni György pörbolyi kanász a minapában Kovács János kanásztársától 9 koronát ellopott. A tettes az illetékes hatóságnál följelentett.

— **A szimuláns.** Kovácsovics Mihály jelenleg bátaszéki lakosnak mintegy 10 év előtt hamis bankókkal vonatkozásban összeütközése támadt az igazságszolgáltatással, melyből folyólag néhány évi állami ellátásra kellett volna visszavonulnia. Oly ügyesen szimulálta azonban — állítólag — a hátgerinc sorvadás és az eskór tüneteit, hogy a hatóság, nehogy a beteg életét kockáztassa, Kovácsovicsot feltételes szabadságra bocsátotta. Mintegy 10 évig sikerült a bűnös játék, míg folyó hó 30-án az ügyészség csendőrökkel kísértette fel Kovácsovicsot a szegzárdi fogházba, hogy visszalevő büntetését elszenvedje.

— **Botrányhősök.** Kovács Mihály, Dózsa János és Asztalos Ferenc alsó-nyéki atyafiakat a helyi rendőrség botrányt okozó részegségért és csendháborításért a városházára kísérték, hogy őket hüvösre tegyék. Szerencsésjókra jött egy jó barátjuk, egy községi esküdt személyében, aki földszomszédjait a rendőrség karmai közül kimentette. Itt megemlítjük, hogy az esküdt ur jogtalan beavatkozásával s főképpen azzal hogy a rendőroket pofon verte a hatóság elleni erőszak vétségét követte el, amely, ha ellene följelentés történnék, valószínűleg állásába kerülne? Jó lesz tudomást venni arról, hogy az esküdtnek még nem minden szabad.

— **Tolvaj csemeték.** A hiányos családi nevelésnek, a családi életben meglazult erkölcsösségnek lehet betudni, ha éretlen gyerkőcök, zsengekoru gyermekek a bűn ösvényére lépnek. Ezekkel telik meg aztán a börtön, ezek lesznek terhére a társadalomnak, a hazának egyaránt. Az elmúlt országos vásáron egy iskolásfiukból álló tolvajbanda operált az egész nap folyamán. A tolvajszövetkezetnek feje a kis Péter János, a tetőtől-talpig vásott, rosz fiu, aki dacára 10 éves korának rettegett alakja a gyermek-seregnek. Iskolástársai, pajtásai félnek tőle, mint a tüztől, mert ha másként nem, hát bicskával szerez érvényt akaratának. Az iskolát állandóan kerüli tanítójával mindig hadilábon áll. A tolvaj compánia tagjainak névsorát, a szülők iránti tekintetből az egyszer elhallgatjuk. Nem akarunk a szülőknek szégyent és bánatot okozni. Azonban jóakarattal figyelmeztetjük őket, különösen a kis Péter János szüleit, fejtsenek ki nagyobb szigort a nevelésben, legyenek, ha kell gyermekeik zsarnokaik, de ne engedjék, hogy a roszban, a betyárkodásban megátalkodjanak, mert nem lesz köszönet bennök, ha felcsöpörödnék, ha felnőnek. Csak szégyent, gyalázatot hoznak szüleikre, s lehet, hogy a börtön falai közt átkozzák meg gyenge, erélytelen szüleiket, a kik annak idején elmulasztották őket becsületre tanítani. A kis Péter János főnöksége alatt működő tolvaj compánia az egész vásár alatt szünet nélkül garázdálkodott. Csak azt nem emelték el, ami kezökügyébe nem esett. Különösen a földön ülők vackait dézsmálták meg. Loptak

tükröt, sipot, szalagot, szappant, bajuszpedröt, stöbber felét, s nyomban értékesítették, a jövedelmet megosztották s részben a Lacikonyhán elköltötték. Az iskolaköteles tolvajokat az iskolai elüljáróság, 3 napon át, naponkint 2 órai elzárásra ítélte. Enyhe ítélet, 12 vágás jobban megtette volna hatását.

— **Ártatlanul vádolva.** A folyó hó 26-án tartott országos vásáron úgy délután 3 óra tájban óriási lármával egybekapcsolt verekedés keletkezett, s csak a sürgősen a tett színhelyén termelt csendőrök erélyes közbenlépésének köszönhető, hogy egy ártatlan ember halálával nem végződött. A verekedés szétosztása után egy ember, ki magát Mesz János vémei lakosnak mondta s előadta, hogy a megvert egyén tőle 200 koronát lopott. A megvert egyén Nagy Antal bajai lakos, 23 éves lóalkusz. Mely szerint Nagy beszélgetésbe bocsátkozott vele, miközben a kabátja belső zsebében levő 200 koronával terhelt pénztárcáját kilopta. A károsult ezt nem vette észre, de Nagy alig ment el tőle 30 lépésre, pénzének már hült helye volt. Ekkor utána szaladt, gyanúsítottat megfogta s elkiáltotta magát, hogy ez az ember tőlem 200 koronát ellopott. Az összesereglett nép rávetette magát, s anélkül, hogy a vád igaz voltáról meggyőződést szerzett volna, ütötte-verte, ahol csak érte, s csak a csendőrség mentette meg a lincseléstől. Az orvos súlyos testi sértést állapított meg. A csendőrség Nagy Antalt letartóztatta, kihallgatta, megmotozta de pénzt nála nem talált, sőt azt is tagadta, hogy károsulttal beszélt volna. S ez valószínűnek látszik, mivel ezen alkalommal károsult tökrészeg volt. Pipáját zsebkendőjét is ott tartotta, ahol pénzét, s lehet, hogy részegségében pénztárcáját elszórta, azonban az sincs kizárva, hogy egyik ivós-pajtása emelte el azt. A csendőrség az esetet a kir. ügyészségnél jelentette föl.

— **Gazdasági ismétlő iskola.** Bátaszék község szintén föléllította a gazdasági ismétlő iskolát melynek vezetésével Rzám József gazdasági tanfolyamot végzett tanító bizatott meg.

— **Egy kakas miatt.** Tóth P. István alsó-nyéki másodbirónak f. évi augusztus havában eltűnt egyik legszebb kakasa. Rossz nyelvek mondják, hogy kakas őkelme tilosba járt. A szomszédokhoz, ifj. N. Tóth Mihály uraimék udvarába járt a csapodár éjjeli csendhaborító s azoknak a tyukjainak csapta a szelet. Azonban addig jár a korszó a kutra, míg eltörik. Kakas urfi is addig járt-kelt a tilosba. míg a kés elé, s utána a fazékba került. A kakasnak ez a csapodársága és gyászos kimulta óriási verekedést, s a szomszédok közt tán örök haragot okozott. Az elmúlt országos vásáron együtt iddógált a két szomszéd, míg a garatra alaposan felöntve hazafelé nem ballagtak. Tóth P. István utközben szemére lobbantotta szomszédjának a csapodár kakas históriáját,

gyanus kimultát, s intette őt, hogy ne bántsák egymását, s mint jószomszédok éljenek együtt békekességben. Tóth P. István ezen kenetteljes jótanácsa haragra lobbantotta a jószomszédot s boszut forralt. Utjók Bátaszéken keresztül vezetvén Király-féle vendéglőbe. Ifj. N. Tóth Mihály azonban előre sietett, fölkapott egy súlyos porcelán gyufatartót, s midőn Tóth P. István a vendéglő ajtaján belépett, úgy sujtotta fejébe, hogy azt nyomban a vér e borította. Ekkor Tóth P. István másod-biró H. Korsós János első birótársával és Tóth István tejszövetkezeti pénztárossal földre teperték ifj. N. Tóth Mihályt s a körülbelül fél kilós gyufatartóval alaposan helybenhagyták tisztos ábrázatját. Volt alkalmunk látni a verekedő feleket, de borzalmas volt nézni eltorzított arcukat, még az első biró ur kezei is olyan véresek voltak, mintha disznóölésből került volna elő. Tóth P. István 8, ifj. N. Tóth Mihály pedig 12 napig tartó egészség háborítást szenvedett. A tettesek a bátaszéki csendőrség utján a kir. járásbiróságnál följelentettek.

A bátaszéki anyakönyvi hivatal értesítése

1903. évi október 17-étől október 30-ig.

Született:

Zlamál Anna, Tirubah Anna, Monigl Mátyás, Kacemberger Mihály, Nagy Éva, összesen 2 fiú és 3 leány

Kihirdetett:

Schvarc Mátyás, — Volf Erzsébettel, Eizenhauer Márton, — Sárer Katalinnal, Pajor Zsigmond, — Hóth Erzsébettel, Pécs János, — Sterc Annával, Virth István, — Verner Magdolnával Tafner József, — Mayer Magdolnával, Trazer János, — Libhauzer Erzsébettel, Milakovics Sándor, — Rajnovics Perzsidával, — Rizsán Ferenc, — özv. Moser Vilmosné szül. Perkner Annával,

Házasságot kötött:

Cégényi János, — Braun Terézszel, Rosztocsil Ágoston — Szelman Magdolnával, Vindis Ferenc — Ehr Máriával, Vagner Andor, — Eichardt Izabellával, Sön Pál, — Breinik Borbálával.

Meghalt:

Schvarc Adám 81 éves (aggkór), Mayer Katalin 13 hónapos (göresök), Suszter Mihályné szül. Kelemen Katalin 54 éves (szív baj), Kacemberger Adámné szül. Piller Magdolna 58 éves (petefészeklob), Reinhart Franciska 1 hónapos (göresök), Schmit György 8 hónapos (veleszületett gyengeség), Jáhn Ferencz 9 hónapos (agylob), özv. Lehner Antalné szül. Kamer man Magdolna 79 éves (hasi hagymáz), Sancenbaher György 42 éves (májrák).

Felelős szerkesztő Joó Károly.

STEINDL MIKLÓS

kép. köműves mester, cementlap-gyáros
Bátaszéken.

Készítek különféle szobrász munkát, gipsz figurákat, oszlopokat, épület díszítményeket. Czementből állandóan raktáron tartok sirköveket, kripta-fedelet, kutvázát, fedelet, czilinder képményeket, sertés és itató vályukat, mindennemű cementlapokat, lépcsőket. Megrendelésre készítek egyszerű beton munkákat, valamint gránit teraczkokat. Elvállalok mindenféle épületdíszítésket, valamint minden e szakmába vágó munkákat, a legjutányosabb árak mellett.

✧ Tervekkel szívesen szolgállok. ✧

Van szerencsém a n. é. közönség szíves figyelmét az ujonnan bevásárolt

t é l i

szöveimre fölhívni.

Főtörekvésem mindenkor oda irányult, hogy

a n. é. vevőközönség legteljesebb megelégedését kiérdemeljem, minélfogva a legszolidabb árak mellett a legpontosabb kiszolgálást biztosítom.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Kleiszner György,

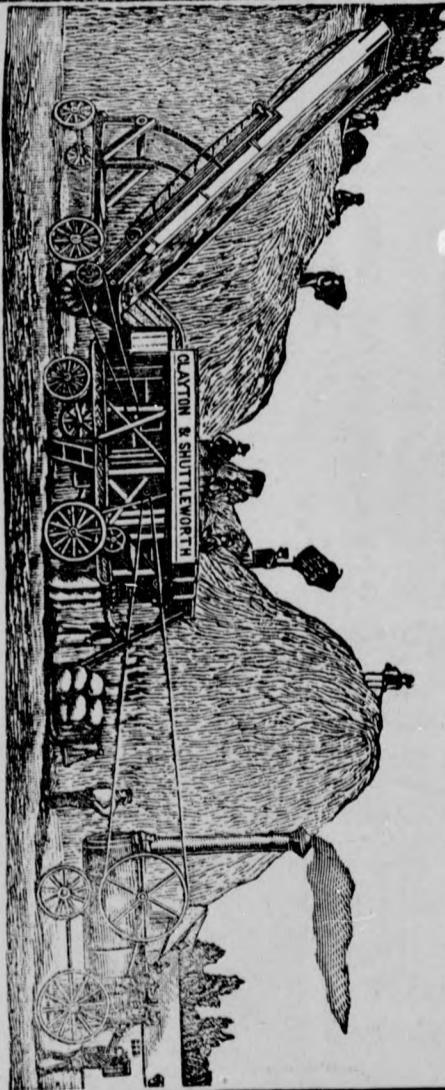
férfi-szabó Bátaszék, Kossuth-L.-u. (Saját ház.)

✧ Részlettörlesztésre is szállítottok. ✧

Clayton & Shuttlesworth

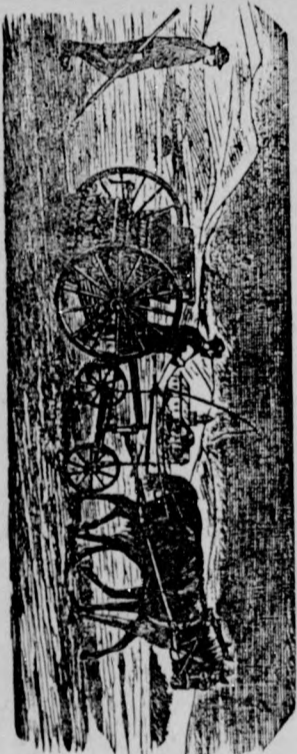
Váci-körút
63. sz.

merőgazdasági gépgyárosok
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek

2 1/2 egész 12 lóerős, szalmakazalozók, kaszáló- és aratógép. szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes acél-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes díjjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.

„AGRARIA“ magyar gépforgalmi
 részvény-társaság
a szab.-oszt. magyar államvasut
társaság
 resiczei mezőgazd. gépgyárának vezérügynöksége.
Mezőgazdák különös figyelmébe
egyetemes aczélekék.

Eltörhetetlen tégely**aczéle**kefej. Pán-
 czél**aczel**-kormánylemez. Magasított
aczélekefej. Porvédő kerek. **Aczel**
 [ ] gerendely.

Csak kitémasztott **nyeregkeret-**
tel biró taligát szállítunk.

Tiszta
 aczélanyag
 saját
 hámorainkból.

Ekegyártás terén **legelső**
 rangu **magyar** gyártmány.
felülmúlja még a legnevezete-
 sebb **idegen** gyártmányokat is.

Kérjünk árjegyzéket

mivel ez az összes talajmivelőgépeket **terjedelmesen** ismer-
 teti és egyáltalán a **talaj** alapos **megmunkálására** teje-
 delmes, szakszerű és minden gazdának értékes felvilágo-
 sításokat nyújt — és **díjmentesen** küldetik.

Rövidített levélezim: „Agraria“ Budapest, V. Váci-ut 2.
 Sürgőnyezim; „Agraria“ Budapest.

Nyomatványok raktára.

BÁTER JÁNOS

könyvnyomdája] ✻ ✻
 nyomtatványraktára ✻
 és papírkereskedése ✻

SZEGZÁRDON.

Papírkereskedés.

MABILLE SAJTÓ

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

EGYSZERŰSÉG

GŐZ SAJTÓ

Schottola Ernő szőlészeti és borászati szaküzlet
Budapest, Andrássy-u. 2.
 Legnagyobb raktár a szüreteléshez szükséges felsze-
 relési cikkekben, szőlőruzók, borsajtók, borszivattyúk stb

Képes árlap ingyen.

Utánnyomás tilos

ALAPITTATOTT 1872.

C. BIERSTEDT, X.A. DRESDEN.